

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **PhDr. J. Š.** narodeného X, bytom v B., proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave**, Župné nám. č. 5-6, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o sociálnej pomoci, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. mája 2007, č. k. 2S 386/05- 30, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. mája 2007, č. k. 2S 386/05- 30, **potvrdzuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 2. mája 2007, č. k. 2S 386/05- 30, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 29. marca 2005 č. X., ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave z 29. novembra 2004 č. X., ktorým bolo vyhovené žiadosti žalobcu a určená miera jeho funkčnej poruchy ako občana ťažko zdravotne postihnutého (ďalej len „ŤZP“) 60%. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia žalovaného krajský súd dospel k záveru, že žalovaný rozhodol v súlade so zákonom, keď na základe žiadosti žalobcu o vydanie preukazu ŤZP so sprievodcom opakovane posudzoval mieru funkčnej poruchy žalobcu. Z dôvodu, že

podľa záverov posudku posudkového lekára (súčasťou ktorého je aj návrh kompenzácie ťažkého zdravotného postihnutia) nebola žalobcovi navrhnutá kompenzácia pre pohybovanie – presun so sprievodcom, nemohol mu byť vydaný preukaz ŤZP so sprievodcom podľa § 57 ods. 4 zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci (ďalej len „zákon o sociálnej pomoci“).

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil. Namietal, že žalovaný rozhodoval o rozhodnutom, keď opätovne na základe jeho žiadosti o výmenu preukazu ŤZP posudzoval mieru funkčnej poruchy, ale následne jeho žiadosť o výmenu preukazu ŤZP za preukaz ŤZP so sprievodcom, označený červenou páskou, zamietol.

Žalovaný navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Právne vzťahy pri poskytovaní sociálnej pomoci, ktorej cieľom je zmierniť alebo prekonať s aktívnou účasťou občana sociálnu núdzu, zabraňovať príčinám vzniku, prehĺbovania alebo opakovania porúch psychického vývinu, fyzického vývinu a sociálneho vývinu občana a zabezpečiť integráciu občana do spoločnosti upravuje zákon o sociálnej pomoci.

Podľa § 57 ods. 1 až 4 zákona o sociálnej pomoci, na základe posúdenia podľa § 50 ods. 1 a § 52 ods. 1 sa vydáva posudok o

- a) miere funkčnej poruchy,
- b) tom, či ide o občana s ťažkým zdravotným postihnutím,
- c) sociálnych dôsledkoch ťažkého zdravotného postihnutia.

Súčasťou posudku uvedeného v odseku 1 je vždy návrh formy kompenzácie.

Občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím príslušný orgán vydáva preukaz, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 6. Preukaz je určený aj na uplatnenie ďalších kompenzácií podľa osobitných predpisov.

Na základe posúdenia podľa § 50 ods. 1 sa rozhodne o miere funkčnej poruchy, o tom, že ide o občana s ťažkým zdravotným postihnutím na účely vydania preukazu, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 6 a ktorý je určený len na uplatnenie kompenzácií podľa osobitných predpisov.

Zo spisov vyplýva, že miera funkčnej poruchy, následkom ktorej je aj nárok na vydanie preukazu pre osobu ŤZP má inú intenzitu a iné následky pre žiadateľa o preukaz, ako miera funkčnej poruchy, ktorá má za následok nárok vydanie preukazu ŤZP osoby so sprievodcom.

Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný nerozhodol o jeho žiadosti o vydanie preukazu ŤZP so sprievodcom, odvolací súd jeho tvrdenie nemohol zohľadniť. V rozhodnutí žalovaného z 29. marca 2005 č. X. na str. 2. sa výslovne uvádza, že „...menovaný sa považuje za občana ŤZP, avšak nespĺňa podmienky na priznanie preukazu občana ŤZP so sprievodcom.“

Podkladom pre vydanie tohoto rozhodnutia žalovaného bol posudok posudkového lekára z 3. marca 2005 č. X., vypracovaný na základe lekárskeho nálezu a správ, podľa ktorého žalobca je samostatne mobilný, sebaobslužný a schopný prepravy MHD, pri úkonoch vyžadujúcich zvýšenú fyzickú aktivitu potrebuje pomoc druhej osoby. Súčasne je v posudku uvedené, že navrhovateľ nie je odkázaný na sprievodcu, ktorým sa podľa prílohy č. 6 zákona o sociálnej pomoci rozumie občan alebo pes so špeciálnym výcvikom, ktorý poskytuje občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím sprievod na zabezpečenie pohybu, orientácie a dorozumievania so spoločenským prostredím.

Na základe žiadosti žalobcu o výmenu preukazu občana ŤZP bez sprievodcu za preukaz ŤZP so sprievodcom z 20. septembra 2004 žalovaný nepochybil, keď opätovne posudzoval mieru funkčnej poruchy žalobcu, lebo

v priebehu času mohlo dôjsť k zmene skutočností, rozhodujúcich pre posúdenie miery funkčnej poruchy. Mohlo dôjsť k takému jej zhoršeniu, že žalobca by mohol byť odkázaný na presun so sprievodcom. Podľa § 57 ods. 2 zákona o sociálnej pomoci súčasťou posudku je vždy návrh formy kompenzácie.

Z uvedeného posudku však bolo zistené, že po zhodnotení zdravotného stavu posudkový lekár kompenzáciu v dôsledku nedostatočnej schopnosti žalobcu pohybovať sa nenavrhol, a preto žalovaný nemohol rozhodnúť inak a priznať žalobcovi takú kompenzáciu, ktorá v posudku navrhnutá nebola.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu v odvolacom konaní neboli zistené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová